

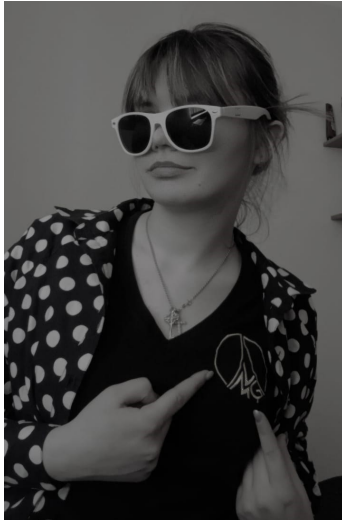

REDAKCIJAS SLEJA

Jūs pat neticēsiet, cik ātri laiks skrien. Tikko dejojām Ziemassvētku ballē, un nu jau sāk ziedēt sniegpulkstenītes.

Arvien vairāk var pamanīt, ka skolēni smaida, un varu derēt, ka katra galvā pazib vārdi: „Mammu, es ar draugiem peldēties!”. Jā, vēl nav īsti vasara, precīzāk sakot, tikai pavasara sākums, bet tas tāpat dod enerģiju un vēlmi turpināt un pabeigt iesākto.

Visiem ir zināma frāze: „Pavasaris - atmodas laiks.” Es tam piekritīšu, mūsu sirdī atmodas kaut kas vēl iepriekš nejusts. Miers un prieks par katru saules staru, kas silda mūsu ziemā nosalušos vaigus. Pamostoties var redzēt saules zaķītus skraidām pa istabas sienu, un rīti paliek gaišāki. Gadās no skolēniem dzirdēt: „Cik labi, ka jau ir pavasaris, vieglāk būs darīt darbus!”

Protams, neaizmirsīsim par pavasara dubļiem un slapjajām *botām*, kas varētu mazliet pabojāt garastāvokli, bet priecēs tas, ka pirksti bez cimdiem vairs nesalst.

Aizvadītie skolas pasākumi- Aerobikas festivāls, Valentīna diena un Dziesmu kari- parādīja, cik mēs esam dažādi un tomēr vienoti. Un galvenais vienojošais spēks ir prieks par kopā būšanu, kopā darīšanu. Daudzi priecājas tieši par sniega nokrišanu, jo nevajadzēs slēpot, un, lūk, vēl viens prieka plusiņš krājasītē.

Es vēlos, kaut vairāk būtu šādu prieka mirkļu, lai mācību gada noslēgumu ir daudz vieglāk sagaidīt.

Foto no personīgā arhīva
Viviāna Ribakova-Roledere (10.a)

Starptautiska SMU pieredze

No 27. līdz 29. februārim Rīgā 40 skolēnu mācību uzņēmumi (*turpmāk SMU*) no Latvijas, Austrijas, Igaunijas, Zviedrijas un Maltas piedalījās Starptautiskajā SMU festivālā. Pasākumā piedalījās arī 4 Madonas Valsts ģimnāzijas SMU – „BioVe”, „HealthyBite”, „GoPure” un „Social Spark”.

Festivāla pirmajā dienā notika konference, kuras laikā bija iespēja gūt vērtīgus uzņēmējdarbības padomus, veidot biznesa kontaktus.

Savukārt otrajā dienā notika starptautiskais SMU tirdziņš. Skolēnu veikumu izvērtēja īpaši izveidota žūrija, kas izvēlējās labākos SMU sešās kategorijās – labākais stends, inovatīvākais produkts, sociāli atbildīgs uzņēmums, labākā pārdošanas komanda, labākā video reklāma, labākais uzņēmums.

Par labāko SMU (augstākais novērtējums visās nominācijās) šogad kļuva Austrijas skolēnu veidotais uzņēmums „Treberer”, kas ražo makaronus no rudzu graudiem, kas patiesībā ir alus

brūvēšanas blakusprodukts, kas citādi nonāktu atkritumos.

Bet divas no Madonas Valsts ģimnāzijas SMU komandām ieguva nominācijas - „GoPure” saņēma nomināciju „Labākā video reklāma” (radījis veselīga uztura karšu komplektu ar magnētisku rāmi), bet „BioVe” saņēma nomināciju „Labākais stends” (ražo pārtikas produktu svaiguma sensoru).

Foto no JAL arhīva
Juris Ceļapītērs 10.b

ĪSZIŅAS

- Janvāris, februāris – sporta stundās aktīvi slēpojām Smecerces silā.
- 8.februārī skolas sporta zālē notiek 10.-12.klašu Aerobikas festivāls.
- 14.februārī tika atzīmēta Valentīna diena. Lai visiem mīlestības pilnas sirdis!
- 19.februārī 12.klašu skolēni aizstāvēja pirmos projektu darbus, no kuriem pieci tika izvirzīti reģiona pētniecisko darbu konkursam.
- 23.februārī žetonu vakarā „Sapņu komanda 24” 12.klases saņēma skolas piederības zīmi - gredzenu.
- Latvijas skolu Ziemas festivālā Madonas Valsts ģimnāzijas komanda iegūst 3.vietu skolu kopvērtējumā.
- 28.februārī 4 Madonas Valsts ģimnāzijas skolēnu mācību uzņēmumi piedalījās Starptautiskajā skolēnu mācību uzņēmumu festivālā Rīgā.
- 28. februārī „Top kauss volejbola 2024” priekšsacīkstēs meiteņu komandai 3.vieta.
- 1.martā noslēdzās "S!-Fischer 2024 ziemas skolēnu čempionāts". Skolu kopvērtējumā Madonas Valsts ģimnāzija izcīna 3.vietu.
- 6.martā pateicību par patriotisma apziņas stiprināšanu, sadarbību un vienotību Kalpaka kausā saņem 10.klašu apvienotā un 7.b klases komandas.
- 6.martā Madonas novada kultūras centra zālī ieskandināja dziesmu kari „Katram savs elements”.
- 7.martā 7.-9.klases piedalījās Aizsardzības ministrijas lekcijā „Kā mēs sargājam Latviju?”.
- 8.martā tika rīkots Ūdens dienas konkurss, kas gan pārbaudīja dalībnieku zināšanas par ūdeni, gan arī viņu veiklību, pildot dažādus uzdevumus.
- Pavasara brīvlaikā skolēni, vecāki un skolotāji aicināti piedalīties kilometru vākšanas akcijā, tā padarot pasauli zaļāku.

Vivita Baltause (12.a)

Izzinot 1991.gada barikāžu notikumus

Ik pa laikam Madonas Valsts ģimnāzijas klases dodas uz muzejiem, lai iepazītu valsts vēsturi un kultūru vairāk.

8.b klase 23.janvārī apmeklēja Madonas novadpētniecības un mākslas muzeju, kur piedalījās izzinošās aktivitātēs „1991.gada barikādes - ko es zinu un kā es izprotu?”.

Dārta Elīza Macijevska (8.b) pastāstīja: „Es par šo tēmu nebiju interesējusies, tādēļ šis muzeja apmeklējums bija ļoti noderīgs un arī aizraujošs. Man patika, ka stāstītajam bija pievienoti arī foto uz ekrāna, tas palīdzēja labāk iztēloties notikumu barikāžu laikā. Šie attēli bija īpaši ar to, ka tajos bija Madonas novada iedzīvotāji. Nodarbības laikā uzzināju, kurus objektus - radio ēku, televīzijas torni, tiltus - Rīgā barikāžu laikā aizsargāja visvairāk. Pēc tam mēs iejutāmies barikāžu drošminieku ādās un veidojām plakātus ar saukļiem, kas veicinātu uzbru-

cēju atkāpšanos un latviešu tiesības. Viens no mīnusiem bija tas, ka varēja būt atvēlēts mazliet vairāk laika, jo visu darījām tādā nelielā steigā, taču visādi citādi man ļoti patika šī nodarbība.”

Alberts Markuss Buske (8.b) atzina: „Man ekskursija pa muzeju ļoti patika. Bija interesanti uzzināt par barikāžu laikiem un pildīt uzdevumus, kas ar to saistīti. Par barikādēm līdz šim biju dzirdējis, bet, klausoties gidu, uzzināju vēl daudz interesantus faktus, bija ļoti interesanti uzzināt, kā barikādēs cilvēki cīnījās par brīvību!”

Šādā nodarbībā 25.janvārī piedalījās arī 7.b klase. **Rūta Rosmane (7.b)**: „Muzejā mūs sagaidīja muzeja darbiniece Zane Grīnvalde. Pēc tam mums parādīja interesantu prezentāciju par barikādēm. Kad prezentācija bija noskatīta, varējām aplūkot izstādi, kas bija tajā pašā telpā. Tad mums uzdeva uzdevumu – uztaisīt plakātu ar jebkādu uzrakstu Latvijai. Mums šo uzdevumu izpildīt sanāca ļoti labi, jo mēs esam radoša klase. Daudziem apmeklējums likās interesants, bet dažiem tas bija garlaicīgs, taču diena bija izdevusies!”

*Foto autore skolotāja Emerita Beļuniece
Emīlija Barinska (8.b)*

Aizraujošā mākslas pasaule

1.februārī 7.a klase apmeklēja Madonas novadpētniecības un mākslas muzeju. Bija iespēja baudīt izstādi „Imanta Lancmaņa māksla gadu gaitā”. Šī izstāde muzejā bija aplūkojama no 2023.gada 8.decembra līdz 2024.gada 11.februārim.

Varēja redzēt mākslinieka I.Lancmaņa sīki detalizētās skices un greznās, ar dziļo domu apveltītās gleznas. Daudzus gadus Imants Lancmanis bija Rundāles pils direktors, pēc darba beigšanas nopietnāk pievērsās gleznošanai. Daži viņa darbi ir redzami pie Rundāles pils sienām. Iespaidos par redzēto dalījās 7.a klases skolēni.

Vanesa Neimane: „Man Imanta Lancmaņa izstāde ļoti patika, un patika tas, ka muzeja darbiniece šīs gleznas un sajūtas ietērpā tajā brīdī, kad mākslinieks konkrēto gleznu gleznoja. Ļoti patika redzēt Imanta Lancmaņa gleznas dzīvī, kuras izskatījās ļoti skaisti. Tikpat ļoti man patika mākslinieka detalizētās skices. Likās interesanti, ka gleznu autors savos darbos kā personāžus bija izmantojis Rundāles pils darbiniekus. Bija ļoti labi caur Imanta Lancmaņa glezņām atcerēties Latvijai un pasaulei svarīgus notikumus.”

Elizabete Keita Ozoliņa: „Šis muzeja apmeklējums bija diezgan interesants, tajā varēja apskatīt daudzus Imanta Lancmaņa mākslas darbus. Šī mākslinieka darbus redzēju pirmo reizi, un tie mani pārsteidza, jo redzēt tos tik telpiskus un reālistiskus bija aizraujoši. Noteikti vēlreiz apmeklētu muzeju ar klasi.”

Liene Riekstiņa: „Man patika tas, ka, lai muzeja apmeklējums būtu noderīgs, bija arī sagādātas darba lapas, kuras bija jāaizpilda apmeklējuma laikā. Interesanti bija tas, ka katrai mākslinieka gleznai bija sava doma. Muzeja darbiniece daudz zināja par katru gleznu, kas padarīja apmeklējumu arvien interesantāku. Visvairāk atmiņā palicis tas, ka daudzās gleznās mākslinieks bija iegleznojis savus kolēģus no Rundāles pils. Es noteikti vēlētos doties uz

kādu citu Imanta Lancmaņa izstādi, jo viņa gleznas man likās ļoti interesantas un aizraujošas.”

Alise Rimša: „Manuprāt muzejā bija ļoti forši. Man liekas, ka nevajadzētu tik ilgi stāstīt, no sākuma varētu uzdot uzdevumu un, kad to izpilda, tikai tad vairāk pastāstīt, jo īsti nepietika laika uzdevumam. Man ļoti patika gleznas, it īpaši tās, kurās bija attēlots kāda tuvinieka portrets, un gleznas ar dziļu nozīmi. Ierodoties muzejā, attieksme no darbiniekiem bija ļoti jauka. Iesakmu apmeklēt šo izstādi. Pati arī otro reizi apskatītu.”

Evelīna Ināra Vociša: „Interesants mākslinieks, daudz gleznu. Gids stāstīja ļoti aizraujoši. Gleznas ir bagātas ar dažādām emocijām. Māksliniekam ir interesanta pieeja gleznošanai. Līdzīgas izstādes noteikti apmeklētu otro reizi. Izstādē bija arī mākslinieka pašportreti un bija interesanti novērot, kā viņš sevi pats uzgleznojis.”

*Foto no facebook.com
Sibilla Jankauska (7.a)*

Uz slēpēm

Ziemā daudzi ķeras pie atslēgas, lai atvērtu pagraba durtiņas, lai tiktu klāt pie mazliet apputējušām slēpēm, nospodrinātu tās un liktu uz ziemas klātajiem, baltajiem laukiem.

Arī sociālajos tīklos bieži redzam daudzu blogeru priecīgās sejas un emociju pārņemtos video, kur tie paceļ degunus un ieelpo brīnišķīgo ziemas mirkli, kad slēpojot ātrums un brīvība ir tev zem kājām.

Tāpēc esam aptaujājuši dažus ģimnāzistus, ko viņiem nozīmē slēpošana:

Alekss Kozulis (10.b): „Pats neesmu izcils slēpotājs, taču slēpoju ar prieku. Es noteikti vēlos pieminēt, ka man ir liels prieks, jo Madonā ir Smeceres sils, kas dod mums iespēju sporta stundā izbaudīt ziemas priekus, kā arī aktīvi sportot kopā ar klasi. Man pašam patīk slēpot lejā no kalna, lai gan tas ir daudz bīstamāk lielā ātruma dēļ, taču tad es jūtu to vēja dašu, kas man traucas pretī, un sāku pašauties savām spējām. Dažiem var likties, ka slēpošana nav viņiem, taču, kad iemācies nenokrist un dažus interesantus trikus, tad slēpošana pat ir ļoti interesanta.”

Elza Jermacāne (9.a): „Slēpošana man nozīmē labi pavadītu laiku ar draugiem baltās, mīkstās sniega kupenās, un stundām ilgu smiešanos par nenozīmīgām lietām. Kad pirmo reizi es uzkāpu uz slēpēm, es sapratu, ka nebūs viegli, taču nekas nenāk bez darba un pūlēm.”

Adriāna Kampe (11.b): „Dzirdot vārdu slēpošana, pirmais, kas saistās ar to, ir ziema, kā arī ar maniem klasesbiedriem, jo viņiem ir daudz panākumu, un esmu ļoti priecīga un lepna iet vienā klasē ar šiem talantīgajiem cilvēkiem.”

Monta Mālniece (10.c): „Slēpošana man nozīmē labi pavadītu laiku ziemā. Atceros, kad biju mazāka man ļoti patika slēpot, un tā bija liela manas ziemas sastāvdaļa, tādēļ slēpošana šobrīd ir siltas atmiņas.”

Kate Iesalniece (11.b): „Slēpošana ir ātrums un brīvība. Kad mežus un pļavas pārklāj sniegs, uz slēpēm var doties jebkurā virzienā. Neatceros pirmo reizi, kad uzkāpu uz slēpēm. Liekas, ka vienmēr ziemās esmu slēpojusi.”

Renāte Tropa (12.b): „Ikdienā ar slēpošanu saskaros diezgan bieži, lai uzlabotu fizisko izturību un sagatavotību vieglatlētikas sezonai, kā arī lai aizraujoši pavadītu laiku ar draugiem.”

Arta Pinka (12.b): „Tā aktīvi, vismaz divreiz nedēļā, es slēpoju tikai četras ziemas. Slēpošanas laikā spēju nedomāt par mājasdarbiem, projekta darbiem un citām lietām, kas ir saistītas ar skolu. Kā arī mēs zinām, ka slēpošanas laikā tiek nodarbinātas daudzas muskuļu grupas, tāpēc varu teikt, ka es fiziski aktīvi pavadu savas pēcpusdienas, protams, arī labi pavadu laiku ar treniņbiedriem!”

Adriāns Zdanovskis (11.b): „Jau kopš bērna kājas izbaudu slēpošanu. Tā man vienmēr ir patikusi, bet brīvajā laikā ar to nenodarbojos, tāpēc esmu priecīgs, ka skolā to piedāvā, slēpošana skolā ir brīnišķīga iespēja izkustināt ķermeni no vienmuļīgas rutīnas un no sirds izslēpoties.”

Aptaujājamo viedokļi atšķiras, un tomēr tiem ir kaut kas kopīgs – atmiņas. Slēpošana katru saista ar smiekliem, bērnības piedzīvojumiem, draugiem un aukstumu, kā jau ziemā. Daudzi ar nepacietību gaida jaunu sezonu.

Viviāna Ribakova-Roledere (10.a)

Skolas slēpotāji cīnās S!-Fischer 2024

Arī šogad Madonas Valsts ģimnāzija piedalījās S!-FISCHER 2024 ziemas skolēnu čempionātā distanču slēpošanā. Šogad 3 posmos sportisti neiztika bez dažādiem izaicinājumiem, kā lietainiem laikapstākļiem, ledainām trasēm u.tml. Taču neatlaidība un cīņas spars neizpalika līdz pēdējai finiša līnijai.

Pirmo 3 vietu ieguvēji katrā posmā tika apbalvoti ar medaļām un īpašām dāvanām no šī kausa atbalstītājiem: Herkules, Livol vitamīni, Floras maiznīca, Mangaļi. Turpinājumā labākie rezultāti no 3 sacensību posmiem:

26.janvārī notika 1.posms Pļaviņās, kur Luīzei Miglonei (8.c) 2.vieta, Ginteram Bērziņam (8.b) 3.vieta, Līnai Bērziņai (11.b) 2.vieta, Raineram Upeniekam (12.b) 2.vieta.

9.februārī Priekuļu trasē notika 2.posms, kur sportisti sacentās klasiskā soļa slēpojumā. Lienei Riekstiņai (7.a) 1.vieta, Lāsmāi Martai Beķerei (8.a) 2.vieta, Dārtai Šķelei (8.a) 3.vieta, Līnai Bērziņai (11.b) 2.vieta.

Noslēguma posms notika Siguldā 1.martā. Anete Vintiša (7.b) izcīnīja 3.vietu, Liene Riekstiņa (7.a) 1.vietu, Helēna Roštoka (8.c) 3.vietu, Dārta Šķele (8.a) 2.vietu, Līna

Bērziņa (11.b) 3.vietu, Keita Patrīcija Kolna (9.b) 2.vietu, Linda Kaparkalēja (11.b) 1.vietu, bet Rainers Upenieks (12.b) 3.vietu.

S!-FISCHER 2024 ziemas skolēnu čempionātā piedalījās arī Kate Iesalniece (11.b), Kerija Krēmere (8.a), Armands Zālītis (9.b), Mafiss Pavārs (8.c), Elizabete Keita Ozoliņa (7.a), Rūta Irbe (7.b), Mārtiņš Bārbals (8.c), Renārs Lazdups (8.b), Daniils Tatkins (8.b), Katrīne Krūmiņa (9.b), Ance Upeniece (9.b) un Lauma Vīgante (11.b).

Katrs sacensību dalībnieks cīnījās ne vien par individuālajām vietām, bet arī vāca punktus skolai, lai tiktu pie galvenās balvas - 2000€ dāvanu kartes no Fischer Sports Latvia jauna inventāra iegādei.

Lai gan šogad sacensību galvenā balva netika iegūta, kopvērtējumā Madonas Valsts ģimnāzija izcīnīja augsto 3.vietu. Milzīgs paldies mūsu sporta skolotājiem Līvai un Lanai, kas bija sportistu vislielākās atbalstītājas un motivētājas.

Foto no Fischer Slēpošanas centrs facebook.com
Līna Bērziņa (11.b)

Jaunatnes ziemas olimpiskās spēles

No 19. līdz 31.janvārim Dienvidkorejā, Gangvonā (Gangwon) norisinājās ceturtais Jaunatnes ziemas olimpiskās spēles (YOG). Arī trīs mūsu skolas sportistes izcīnīja savu vietu Latvijas izlasē un piedalījās šajā īpašajā notikumā, tāpēc piedāvāju interviu ar distanču slēpotāju Lindu Kaparkalēju (11.b) un biatlonistēm - Madaru Veckalniņu (11.c) un Keitu Patrīciju Kolnu (9.b).

Vai saskārāties ar kādiem izaicinājumiem garajā ceļā no Latvijas uz Dienvidkoreju?

Linda: „Ceļš pats par sevi bija diezgan liels izaicinājums, jo bija jālido ar divām lidmašīnām un vairākas stundas jābrauc ar autobusu. Kopā nokļūšana līdz Dienvidkorejai aizņēma aptuveni 24 h, tas bija ļoti nogurdinoši.”

Keita Patrīcija: „Es teiktu, ka lielākas grūtības bija normāli izgulēties 13 h lidojumā.”

Madara: „Dodoties uz Dienvidkoreju, nācās saskarties ar lidojuma pārceļšanu par vairāk kā stundu. Būt laikā mums biatlonistiem ir ļoti svarīgi, jo mūsu sporta veids ietver ieročus, līdz ar to mums ir jāiet cauri nopietnai muitas kontrolei, kas aizņem ļoti daudz laika. Šajā situācijā tas bija ļoti nervu kutinoši, mums bija jāpārsēžas Helsinkos uz nākamo lidojumu, kas veda uz Seulu, Dienvidkorejas galvaspilsētu. Laiks starp pārsēšanos bija ļoti mazs, bet, par laimi, viss bija kārtībā, un uz lidojumu paspējām pēdējā brīdī. Lidojums bija ļoti mierīgs.”

Kas Dienvidkorejā bija citādāk nekā pie mums Latvijā?

Linda: „Būtībā viss. Cilvēki, kultūra, daba, tas viss ir ļoti atšķirīgs no tā, kā dzīvojam Latvijā. Protams, ēdieni arī citādāki.”

Keita Patrīcija: „Ļoti liela atšķirība ir pati kultūra, ēdiens, tradīcijas, kā arī paši korejieši ir daudz, daudz atsaucīgāki un laipnāki.”

Madara: „Ja tā drīkstētu teikt, tad viss, bet viens no piemēriem ir noteikti daba. Sākot ar neapraķstāmajām kalnu grēdām, mežiem, kas bija ļoti īpatnēji savā izskatā, plašajām plāvām un skaisto Japānas jūru. Pat gaiss likās citādāks, dzīvāks. Noteikti jāpiemin cilvēku mentalitāte. Visu šo laiku, par mums ļoti rūpējās vietējie. Jutu lielu atsaucību, pozitīvismu un prieku ikkatrā cilvēkā, ko sastapu, jo pie mums tas ir retums. Ja man būtu iespēja, tad šī būtu tā lieta, ko vēlētos atvest no Dienvidkorejas uz Latviju.”

Kā raksturotu savus startus Jaunatnes ziemas olimpiskajās spēlēs?

Linda: „Sprintā bija augsts rezultāts, taču ne mans labākais sniegums, klasikas distancē vispār nesanāca nostartēt veselības problēmu dēļ. Stafetē, domāju, ka starti bija atbilstoši mūsu komandas spējām, visi izdarījām tik, cik spējām.”

Keita Patrīcija: „Neteikšu, ka bija izcilākie starti, jo diemžēl, esot tur, saslimu, tāpēc tas arī ietekmēja kopējo rezultātu, bet, protams, priecājos par gūto pieredzi.”

Madara: „Aizvadīju 3 startus, kas bija sprints, individuāla distance un stafete 1+1 (labākais puisis un labākā meitene),

Linda

Keita Patrīcija

Madara

bija paredzēta vēl viena disciplīna - stafete 3+3, bet veselības iemeslu dēļ šis starti manai komandai bija jāatceļ. Kopumā, esmu ļoti apmierināta gan par rezultātu, gan neatņemamo pieredzi startēt tik nozīmīgās sacensībās, to vērtēju ļoti pozitīvi.”

Kā pavadījāt laiku Olimpiskajā ciematā starp sacensībām un treniņiem?

Linda: „Pirmajās dienās katrā brīvajā brīdī gulēju, varbūt izklausās smieklīgi, taču man bija ļoti grūti aklimatizēties un pierast pie laika starpības (7h starpība ar Latvijas laiku), līdz ar to visu laiku biju nogurusi un gulēju. Pēc tam, kad biju pieradusi ritmam, kopā ar komandas biedriem piedalījāmies dažādās aktivitātēs, ko organizēja Olimpiskajā ciematā. Aktivitātes bija ļoti interesantas- gan vienkārši jautras, gan izglītojošas. Kā arī vienā no vakariem devāmies apskatīt pilsētu.”

Keita Patrīcija: „Olimpiskajā ciematā tiešām bija piestrādāts pie aktivitātēm, bija sportistu māja („Athlete House”), kur bija iespēja aprunāties ar citu valstu pārstāvjiem un arī pildīt dažādus uzdevumus, dažas dienas devāmies uz tuvākās pilsētas centru, kur iepazinām korejiešu kultūru tuvāk.”

Madara: „Olimpiskais ciemats bija parūpējies par sportistu brīvo laiku. Centrā atradās „Athlete House”, kur varēja doties jebkurā laikā un dienā, spēlēt spēles, piedalīties uzdevumos, piemēram, escape room - izlaušanās istaba, dažādas galda spēles un viktorīnas, kur katrā stacijā varēja iegūt dažādas balvas. Lieliska iespēja satuvināties visiem sportistiem no dažādām valstīm un iegūt jaunus draugus un neaizmirstamas atmiņas. Garlaicīgi nebija nevienā brīdī! Arī devāmies, protams, apskatīt pašu unikālo pilsētu un apkārtni.”

Kas visspilgtāk paliks atmiņā no šīs pieredzes?

Linda: „Noteikti starti. Tā bija neaizmirstama pieredze startēt tik augsta līmeņa sacensībās.”

Keita Patrīcija: „Spilgtākās atmiņas ir par nozīmītes/piespraudīšu maiņu ar citām valstīm vai arī par daudz iegūtajiem jauniem draugiem no citām valstīm.”

Madara: „Visvairāk atmiņā paliks draugi, ko ieguvu šajā piedzīvojumā, kā arī iespaidīgā olimpisko spēļu atklāšanas ceremonija, kas aizrāva elpu. Vērtīgā sacensību pieredze, stresainie un svarīgākie karjeras starti. Vietējo iedzīvotāju, brīvprātīgo un organizētāju lielā mīlestība pret sportistiem. Iepriekš minētā skaistā daba. Un visas iegūtās pozitīvās emocijas visu šo Jaunatnes olimpisko spēļu laikā. Esmu vairāk kā pateicīga par šo vienreizējo brīnišķīgo iespēju.”

Foto no personīgā arhīva
Līna Bērziņa (11.b)

Koši, aktīvi un enerģiski

Aerobikas festivāls tika rīkots 12.klases skolēnu projekta darba ietvaros. Tas notika 2024.gada 8.februārī ģimnāzijas sporta zālē. Ar sportiski aktīviem priekšnesumiem uzstājās 10.-12.klašu meitenes. Pēc žūrijas vērtējuma 1.vietu ieguva 10.c klase, 2.vietu - 10.a klase, bet trešo vietu - 11.a klase. Kā atzina pasākuma dalībnieces:

Monika Kantele (11.c): „Man ļoti patika Aerobikas festivāls, jo tas satuvināja klases meitenes, un bija interesanti domāt jaunus deju soļus un tērpus. Šis festivāls ir ļoti radošs un krāsains.”

Paula Keiša (12.a): „Bija interesanti. Katra klase ar savu deju un savu odziņu. Jauki pavadīts laiks.”

Anete Anna Kovtuna (12.b): „Bija ļoti jauks pasākums, kur katra klase varēja izpausties gan muzikāli, gan dejā. Šogad varēja redzēt tērpu dažādību, kas palielināja interesi par sagatavotajiem priekšnesumiem, ka arī sadarbību starp klasēm. Patīkami, ka tika padomāts par skolēniem laikā, kad žūrija pieņēma lēmumu, uztaisot nelielu konkursu.”

Samanta Terēze Rumpīte (12.a): „Aerobikas festivāls pagāja ātri, bet aktīvi un jauki. Varēja redzēt, ka klases ir gatavojušās un pat savā starpā saliedējušās. Šogad populāras bija ballīšu dziesmas, kuras tika apspēlētas ar interesantiem stāstiem, kas piesaistīja skatītāju uzmanību. Pasākums tika noorganizēts tiešām labi, un par to jāpasakās 12.b klases puīšiem.”

10.a klases meitenes un Renāte 10.b klase: „Mūsu klasei šis bija pirmais gads piedaloties Aerobikas konkursā. Visas kopā strādājam pie priekšnesuma, kas bija samērā izaicinoši, uzmuntrinājām viena otru, kad zuda motivācija, kļuvām saliedētākas un atklājām cita citā jaunus talantus. Plecu pie pleca kopā paveicām labu darbu. Bija prieks arī dabūt kādu vietu, bet galvenais bija izpriecāties, arī skatoties citu klašu priekšnesumus, pat tad, ja dotajā brīdī bijām konkurentes. Par picu, laikam, bijām vispriecīgākās, jo kāds našķis pēc dejošanas mums noderēja.”

11.a klase

10.c klase

Foto autore Rebeka Anna Mālkalne (12.a)
Skarleta Elizabete Šnēbaha (11.a)

Ceļojums skaņu pasaulē

14.februārī Madonas Valsts ģimnāzijā koncertprogrammā „Ceļojums skaņu pasaulē” tikāmies ar operdziedātāju Evitu Teterovsku un pianistu Kasparu Bumbišu. Pasākumā piedalījās 7.-9.klašu kolektīvi un 10.c klase.

Mēs dzirdējām dažādu komponistu skaņdarbus solodziedājumā, klavieru pavadījumā — gan romantiskas noskaņas franču komponistu Žila Masnē un Žorža Bizē darbos, gan itāļu komponistu Džakomo Pučīni un Alfredo Katalani ārijās, kā arī latviešu tautas dziesmas un latviešu komponistu kamerdziesmas.

opusus. Vēl dzirdējām dažus mūzikas paraugus no Endrjū Loīda Vēbera mūzikla „Operas spoks”.

Evita Teterovska stāstīja stāstus par mūzikas, operas un kamerdziedāšanas žanru, dalījās ar savu personīgo pieredzi un notikumiem mūzikas jomā. Viņa stāstīja par to, kā viņa izvēlējās kļūt par operdziedātāju. Šī bija ļoti izzinoša pieredze. Tāpat uzzinājām to, lai tiktu līdz dziedāšanai uz skatuves, ir jāiegulda daudz darba. Koncerta beigās visi bija aizkustināti un vienoties kopdziesmā, dziedot fināla dziesmu no filmas „Sprīdītis” „Piena ceļš”.

Rainers Dominiks Iecelnieks (10.c): „Bija ļoti daiļš pasākums. Man visvairāk patika operdziedātāja. Uzzināju, lai dziedātu operā, ir jāzina vairākas valodas.”

Paula Udrase (7.b): „Bija noderīgi un interesanti, jo ikdienā nevar sastapties ar šādu pieredzi. Man likās interesanti tas, ka operā dzied vairākās valodās un operu netulko.”

Brenda Briņķe-Balode (10.c): „Man patika tas, ka skola nodrošina mums iespēju baudīt mūziku, ko mēs neklaušamies ikdienā.”

Paldies programmai „Latvijas skolas soma” par iespēju veidot kultūras pieredzi!

Foto autore Ligita Irbe
Katrīna Krūzīte (7.b)
Elza Jermacāne (9.a)

Kad patīk izaicinājumi

Madonas Valsts ģimnāzijas 10.c klases skolniece **Paula Madžule** 10.janvārī pārstāvēja skolu, piedaloties TV erudīcijas spēlē skolēniem „Gudrs, vēl gudrāks”. Paula pirmo reizi šajā spēlē piedalījās jau 7.klasē, bet, kā viņai gāja šoreiz, lasiet tālāk:

Kādēļ izdomāji pieteikties TV spēlē „Gudrs, vēl gudrāks”?

Paula: „Vienmēr ļoti labprāt iesaistos dažādos projektos, aktivitātēs, jo man patīk izaicinājuma sajūta, dzīve liekas nedinamiska bez kā tāda. Gudriniekā biju piedalījies arī 7.klasē, kur man īsti ļoti neveicās, tāpēc nolēmu, ka šogad jāmēģina vēlreiz, ko arī darīju.”

Kā vērtē savu veikumu „Gudrs, vēl gudrāks”?

Paula: „Manuprāt, veicās diezgan labi. Pirms raidījuma ieraksta bija zināms uztraukums par to, kādi būs jautājumi, cik spēcīgi būs pretinieki, tomēr prieks, ka pirmās 2 kārtas bija tik veiksmīgas. Liekas, ka 3.kārtā smadzenes un prāts jau bija „atdzisis”, jo starp 2. un 3.kārtu sanāca tāda ilgāka pauzīte. Protams, žēl, ka netiku līdz finālam, kas bija mērķis, taču paties gandarījums izbaudīt arī 3.kārtas burvību.”

Vai iesaki šajā spēlē piedalīties arī citiem?

Paula: „Jā, protams! Tā ir lieliska un interesanta pieredze, ko ieteiktu jebkuram piedzīvojumu meklētājam un zinātkāram erudītam. Domāju, ka vidējais vērtējums noteikti nav notei-

sošais šajā jomā, jo svarīgāks ir tas, cik plašs ir redzesloks un intereses. Tāpat tā ir tiešām fantastiska un saliedējoša pieredze ar atbalstītājiem - klasesbiedriem, jo, stāvot pie spēles pults, vienīgais, kas liek pasmaidīt, ir atbalstītāju plakāti un uzmundrīnājums.”

Vai nākamajā gadā varam sagaidīt Tavu atkārotu dalību „gudriniekā”?

Paula: „Vēl pārāgri spriest, bet ļoti iespējams. Kā jau iepriekš minēju, mērķis ir vismaz lielais fināls.”

Kāds iespāids, noskatoties ierakstu, vai nebija divaini redzēt sevi TV?

Paula: „Bija neliels uztraukums, gaidot raidījuma ierakstu, jo ieraksta dienā viss notiek daudz citādāk, kā to parāda TV, piemē-

ram, noslēguma dziesma tika ierakstīta jau raidījuma filmēšanas sākumā, nevis beigās. Divaini redzēt sevi TV noteikti nebija, jo nav pirmā reize, kad parādos televīzijā, tomēr vēderā bija kņudoņa visa raidījuma skatīšanās laikā.”

Izklausās, ka Paulai piedzīvojumus izdevās, toties, ja Jūs par to vēlaties pārliecināties, iesakām noskatīties ieraksta sižetu platformā REplay.lv. Vēlam Paulai veiksmi un cerēsim viņu redzēt „Gudrs, vēl gudrāks” arī nākamgad!

*Foto no klases arhīva
Monta Mālniece (10.c)*

„Gudrs, vēl gudrāks” veterāns

24.janvārī **Matīss Elksnītis** no 11.c klases devās uz Latvijas Televīziju, lai filmētos TV raidījumā „Gudrs, vēl gudrāks”. Raidījuma laikā Matīss piedalījās aizraujošā un izaicinošā zināšanu pārbaudē. Atbalstīt Matīsu līdzī brauca 7 klasesbiedri un klases skolotāja Diāna Vaidote. Šajā erudīcijas spēlē Matīss ir piedalījies jau vairākas reizes, tāpēc filmēšanās viņam nav sveša.

Pēc spēles Matīss atzina: „Šogad spēlē pārstāvēju Madonas Valsts ģimnāziju 11.klašu grupā. Šī man bija jau 4.reize studijā, un visīpašākā, tas tāpēc, ka pirmo reizi mani atbalstīja klasesbiedri. Sajūtas studijā kā diena pret nakti salīdzinājumā ar iepriekšējām reizēm kovida laikā. Šogad tur nevaldīja klusums, bet gan silta jautrība un prieks. Pēc šova vadītāju vārdiem - esmu „Gudrs, vēl gudrāks” veterāns, par tādu kļūstot, ja esi bijis studijā 4 reizes. Kopumā viss bija fantastiski!”

Iespaidos dalījās arī atbalstītāji. **Gustavs Auziņš (11.b):** „Matīss ir viens no maniem labākajiem draugiem,

tādēļ tas bija mans pienākums braukt un viņu atbalstīt. Lai gan filmēšanas process aizņēma daudzas stundas, jo pasākuma vadītāji izrādās nav roboti, kas var perfekti norunāt katru rindiņu, man garlaicīgi nebija. Šova laikā varēja redzēt, ka Matīss bija *zem diezgan liela spiediena*. Nedomāju, ka kurš katrs spēj tādās situācijās koncentrēties un atrast pareizas atbildes. Lepojos ar Matīsu par jau ceturto dalību „Gudrs, vēl gudrāks” un ceru viņu redzēt TV arī 12. klasē.”

Keita Pērkone (11.c): „Es uz „Gudrs, vēl gudrāks” filmēšanu biju pirmo reizi. Šī bija ļoti lieliska iespēja ieraudzīt filmēšanas aizkulises. Tas bija ļoti garš un nogurdinošs process. Es vēlētos pati arī piedalīties „Gudrs, vēl gudrāks”, jo tas būtu izaicinājums man, es varētu pārbaudīt savas zināšanas par dažādiem mācību priekšmetiem un nozarēm, kā arī tā būtu liela pieredze, ko es paņemu sev līdzi.”

*Foto Latvijas Televīzija
Estere Spridzēna (11.c)*

Katram savs dziesmas elements

Dziesmu kari noteikti ir viens no gaidītākajiem pasākumiem starp ģimnāzistiem – tā šeit ir kā tradīcija. Skolasbiedru lokā par tiem tiek runāts visu gadu, un beidzot 6.martā pienāca tas brīdis, kad klasēm jāsadarbības un jāparāda sevi, cik vien tas ir iespējams.

Šogad „Dziesmu kari” norisinājās Madonas novada kultūras centrā, tāpēc pasākumu „Katram savu elementu” varēja baudīt ne tikai skolēni

un skolotāji, bet arī mīļie vecāki. Klasēm bija jāizvēlas dziesma, kas reprezentētu viņu izvēlēto elementu - zeme, ūdens, uguns, gaiss, dzelzs un akmens - un kopīgi jāizdomā priekšnesums, kas pārsteigtu gan žūriju, gan auditoriju. Zāle tika ieskandināta ar jaudīgiem mūzikas instrumentiem, spilgtām balsīm un spožiem smaidiem.

Lielākā daļa ģimnāzistu jau zina, cik šis pasākums ir brīnumains, bet katru gadu ģimnāzistu pulkam nāk klāt jauni cilvēki, kas visu šo var izdzīvot pirmo reizi. Kā tad jaunpieņacēji jūtas par šādu iespēju parādīt savas spējas? Par to stāsta **Anna Reitere no 7.b klases**: „Mēģinājumu skaits bija diezgan ierobežots, taču, manuprāt, mēs izveidojām krāšņu, enerģisku un prieka pilnu priekšnesumu. Diskusijas un idejas par tērpiem, deju soļiem, sākumā arī par dziesmu bija daudz, bet beigās atradām kompromisu un nonācām pie konkrētas izvēles. Kultūras namā, ģenerālmēģinājumā, visapkārt varēja dzirdēt satrauktas čalas, dziedāšanu un skolotāja Oskara ieteikumus un piezīmes. Pasākuma laikā zālē valdīja patīkams satraukums, mazliet arī spriedze, bet visnotaļ pozitīva un neaizmirstama atmosfēra. Nevaru sagaidīt 2025.gada koru karus!”

Klases aizkustināja sirdis un ievilka skatītājus un žūriju neaizmirstamā piedzīvojumā, tāpēc pie skatītāju simpātiju balvas tika 8.b klase ar dziesmu „Ziemu apēst”.

Skatoties klašu priekšnesumus, vecāku un skolotāju sirdis visticamāk idegās, jo redzēt visu paveikto ir skaisti,

bet vai tas ir viegli, doties uz skatuves, nezinot kāds būs iznākums? **Emilija Barinska (8.b)** atzina: „Tikai reizi gadā mēs visi gūstam to sajūtu, ka neilgā laika periodā jāsadarbības visai klasei un kopīgi jāizdomā priekšnesums, kas ir skaļu aplausu vērts. Visi kaut ko dara, lai priekšnesums izdotos. Rosība, kas notiek ģērbtuvēs, čalas, melodijas, uztraukums, smieklī... pienāk laiks, kad jāpaliek nopietnam. Mēs esam uz skatuves, visi ir satraukušies, zāle ir pilna ar skatītājiem, beidzot ir laiks parādīt to, par ko mūsu klase mēģinājums ir pūlejusies. Ar lielāko sparū un vēl lielāku smaidu sejā ir brīdis likt skatītājiem gaviļēt.”

Protams, koru karos ģimnāzisti cenšas tik ļoti ne tikai, lai iepriecinātu skatītājus, bet arī lai uzvarētu. 9.a un 10.c klase žūrijas vērtējumā ieguva pirmās vietas ar saviem enerģiskajiem un emocionālajiem priekšnesumiem.

Radās jautājums, kā viņi to dabūja gatavu? Stāsta **Roberta Kellija (9.a)**: „Mūsu klase vēl nedēļu pirms koru kariem uztraucās, jo likās, ka pa šādu laika periodu neko normālu nevar izveidot. Kādu brīdi domājām, ka dziesmu vai pat elementu vajadzētu nomainīt, jo dziesma, ko bijām izvēlējušies, bija ļoti, ļoti enerģiska un to attīstīt priekšnesumā, tas paņemtu lielu darbu un centību. Bet līdz noteiktajai dienai mēs visu paspējām un pat ļoti labi. Protams, pirms kāpšanas uz skatuves uztraukums bija, bet, esot uz skatuves ar visu klasi, kur jūs varat iztraktoties un nedomāt par neko citu, deva ļoti labu sajūtu. Šis arī bija mūsu klases pēdējais priekšnesums šādā kolektīvā, tāpēc ļoti lepojāmies ar savu uzvaru.”

Galū galā visi, manuprāt, bija apmierināti ar pasākumu. Katrs aizgāja mājās ar smaidu, gandarijuma un kopības sajūtu. Un, ja kādam neizdevās šogad attīstīt savu priekšnesumu līdz ideālam, tad to var paveikt vienmēr arī kādā citā gadā. Noteikti varam viens otram pateikties par piedalīšanos, lieliskajai žūrijai par labajiem vārdiem un brīnišķīgajiem skatītājiem par atbalstu.

Foto autore Elizabete Siliņa (9.a)

Paula Ozola (10.a)

Elza Džuljeta Berga (8.b)

Žetonu vakars vienpadsmito acīm

15.februārī Žetonu vakarā tika atzīmēts laiks, ko 12.klases skolēni ir pavadījuši mūsu ģimnāzijā. Šis ir viens no gaidītākajiem pasākumiem gadā. Tajā raisījās atmiņas par draugiem, skolotājiem, iegūto pieredzi un zināšanām. Divpadsmitie pierādīja savu vienotību ar sagatavotajiem priekšnesumiem. Vakars nenoliedzami bijis notikumiem bagāts un ļoti krāšņš. Pasākumā piedalījās arī 11.klašu skolēni, kuri dalījās iespaidos:

Elfa Bormane (11.a): „Tā kā es iepriekš neesmu bijusi uz Žetonu vakaru un nezināju, kas tas īsti ir un kāpēc tāds ir, tad tagad man viss ir skaidrs. Pats Žetonu vakars bija interesants, bija ļautri skatīties visus priekšnesumus. Visvairāk man patika priekšnesums, kur meitenes bija ar blondām parūkām, bija ļoti pārdomāta horeogrāfija.”

Linda Kaparkalēja (11.b): „Žetonu vakars man šķita interesants. Divpadsmitie bija ļoti pacentušies izdomāt oriģinālus un aizraujošus priekšnesumus. Patika arī ideja par video starp priekšnesumiem, kas viņiem deva iespēju sagatavoties nākošajam uznācienam, taču jāsaka, ka video varēja būt nedaudz īsāki. Kopumā pasākums labs.”

Adrija Suseja (11.b): „Manuprāt, Žetonu vakars bija izdevies! Man patika scenārijs, par kuru bija kārtīgi padomāts, un pasākums bija ļoti novadīts. Nākamreiz gribētos mazāk video un vairāk priekšnesumu, lai būtu nedaudz interesantāk.”

Pasākumā gūtā pieredze ļaus vienpadsmitajiem īstenot ģeniālas idejas savā Žetonu vakarā jau pēc gada.

Estere Spridzēna (11.c)

2024

Projektu darbs

19.februāris bija laiks, kad daļa 12.klašu skolēnu aizstāvēja savus projektu darbus ar iespēju tikt izvirzītiem uz reģiona pētniecisko darbu konkursu. Šis darbs ir solis, kas skolēnam jāpaveic, lai iegūtu Madonas Valsts ģimnāzijas atestātu.

Patstāvīgi izstrādājot projekta darbu kā apjomīgu mācību uzdevumu vidējās izglītības pakāpes noslēgumā, skolēns nostiprina un demonstrē lietpratību kompleksās situācijās, tai skaitā caurviju prasmes, izpratni, ieradumus un to kombinācijas augstākajā mācību satura apguves līmenī. Skolēni var izstrādāt dažāda veida darbus - pētnieciskais darbs, sabiedriskais darbs, mākslinieciskās jaunrades darbs, dizaina risinājums un skolēnu mācību uzņēmums.

No 14 aizstāvētajiem darbiem 4 tika izvirzīti tālākam konkursam. 2 no tiem bija dizaina risinājumi. Anete Anna Kovtuna (12.b) izveidoja interesantu prezentāciju bioloģijas

stundām, Ilze Bārbale (12.b) izveidoja stila grāmatu savam skolēnu mācību uzņēmumam "Infinity planner". Amanda Rimša (12.a) izstrādāja pētniecisko darbu par garo distanču skriešanu, bet Samanta Terēze Rumpīte (12.a) un Rebeka Anna Mākalne (12.a) pētīja jauniešu līdzdalību Madonas novadā, kā arī balvas „Sudraba gailis” nozīmi tālākajā jauniešu sabiedriskajā darbībā.

Darbs pie projektu darbiem vēl turpinās. Top vairāki sabiedriskie darbi, kā „Aerobikas festivāls”, ko izstrādā 12.klases puīši Rainers Upenieks, Rihards Pēcs un Kārlis Janovskis. Bet 12.b klases meitenes Sofija Dmitrijeva, Sintija Kārklīņa un Laura Pleskača noorganizēja konkursu 8.-9.klašu skolēniem „Ūdens diena”. Interesantu jaunrades darbu - dzijas krājumu angļu valodā ar ilustrācijām - veido Zane Kuldperka (12.a). Tā kā būs vēl ko redzēt!

Vivita Baltause (12.a)

Eksāmeniem tuvojoties

Šis gads 9.klašu skolēniem ir ļoti īpašs. Šogad būs eksāmeni un daudz citu pārbaudījumu, kas jau lieliem soļiem tuvojas milzīgā ātrumā. Nedaudz apspriežoties ar mūsu ģimnāzistiem, var secināt, ka daļu ļoti satrauc eksāmeni, bet cita daļa ir tādi, kas tik daudz neiespringst un paļaujas uz savām jau esošajām zināšanām.

Bella Kropa (9.a) pastāstīja: „Pēc devītās klases plānoju palikt Madonas Valsts ģimnāzijā un tad domāšu tālāk par nākotnes plāniem. Taču, kad tuvosies eksāmeni, sāksšu vairāk mācīties, un domāju, ka noteikti būs labi.”

„Plānoju palikt ģimnāzijā vidusskolas posmā un sagatavoties nākotnes profesijai. Gatavojoties eksāmeniem, es paskatos iepriekšējo gadu klades un pamācos tēmas, kas man liekas svarīgākās, kā arī dažreiz apskatos citu gadu eksāmenus,” atzina **Daniels Orlovs (9.a)**.

Bet **Alīna Aizpuriete (9.b)** atklāj: „Ceru un domāju palikt ģimnāzijā, un uzticos savām zināšanām.”

Paula Sināte (9.b) stāsta: „Eksāmeniem gatavojos cītīgi un cenšos visu pagūt, pēc devītās klases plānoju noteikti turpināt mācību gaitas ģimnāzijā.”

„Mani plāni beidzot devīto klasi ir turpināt mācīties ģimnāzijā, un, gatavojoties eksāmeniem, šogad es mācos cītīgāk un iegaumēju visas tēmas vairāk, kā arī ik pa laikam paskatos iepriekšējo gadu tēmas. Cenšos īpaši neiespringt un nesatraukties, lai neradītu lieku stresu, jo domāju, ka nemaz tik traki nebūs,” pauž **Nīks Stepanovs (9.a)**.

Ella Korneja (9.a) norāda: „Ļoti ceru palikt ģimnāzijā un, gatavojoties eksāmeniem, ceru uz veiksmi, savu domu gājienu. Gatavoties sāksšu, kad eksāmeni nāks tuvāk.”

Visi devītie tam ir gājuši cauri. Kuram vieglāk - kuram grūtāk. Un kā latviešu valodas skolotāja Inga Ķimeniece saka: „Lai domas lido ar zelta spārniem!”

Amanda Elizabete Krupko (9.a)

Foto no interneta dzīlēm

Lai gan pagaidām mācības notiek tā kā parasti, arvien tuvāk un tuvāk nāk eksāmeni, un pēc tiem – lēmums palikt ģimnāzijā vai doties laimi (izglītību) meklēt citur.

Kad tika aptaujāti 9.b klases skolēni ar Google Forms vietnes palīdzību, atbildēja mazāk par pusi, tomēr atbildes sniedza nelielu ieskatu.

Kad tika jautāts, vai plāno pēc 9.klases mainīt skolu, trīs cilvēki atbildēja, ka dosies mācīties uz citām iestādēm. Viens vēl nebija izlēmis, kura skola tā varētu būt, bet divi respondenti norādīja, ka plāno mācīties Ogres Valsts ģimnāzijā. Kā norādīja viena no respondentēm—Ogres Valsts ģimnāzija ir jauna, attīstīta skola, kurā nav īpašas grūtības tikt iekšā. Ogres Valsts ģimnāzija tik tiešām ir jauna un moderna skola. Uz jautājumu, vai būs kaut nedaudz žēl pamest Madonas Valsts ģimnāziju, visi 3 atbildēja— jā.

Analizējot emocijas pirms eksāmeniem, tika ievākta informācija par stresa līmeni un sajūtām, gaidot eksāmenus. Stresa līmenis 4 skolēniem likās viduvējs, 3 skolēnu stresa līmenis bija lielāks, bet 3 pielīdzināja stresa līmeni nāvei.

Sajūtas par eksāmeniem 9.b klasē bija diezgan vienādas – neviens neatzīmēja „Viss ir ok” vai „Vienaldzība”, bet atzīmēja tās izjūtas, kuras vairāk pauda uztraukumu. Tomēr ne viss esot tik slikti – daudzi norādīja, ka eksāmeni neliekās tik baisi un var būt izdarāmi. Tuvojoties eksāmeniem, nevar neko nedarīt. Lai sagatavotos, vairāk jāpievērš uzmanību mācībām un jāatkārto iepriekš mācītais. Tomēr lielākā daļa respondentu paļausies kaut nedaudz arī uz lūgšanasos.

Terēze Turka (9.b)

Redaktore: Vivita Baltause

Redkolēģija:

Sibilla Jankauska, Laura Krampe, Rūta Rosmane, Ieva Russaka, Emīlija Barinska, Keita Dzene, Elza Džuljeta Berga, Raiens Gaiduks, Eldars Manuilovs, Roberta Kellija, Amanda Elizabete Krupko, Terēze Turka, Kristiāna Kartušina, Viviāna Ribakova-Roledere, Juris Ceļapītērs, Ernests Jonāns, Monta Mālniece, Paula Keiša, Emīlija Vilcāne, Skarleta Elizabete Šnēbaha, Līna Bērziņa, Jāzeps Jaujenieks, Estere Spridzēna, Matīss Dailīdēns

Konsultante: Kristīne Lukaševica